

Forhandling

Kl. 09:28

Formanden:

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Der er ingen, der ønsker at udtale sig, så forhandlingen om ændringsforslagene er sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Kl. 09:28

Formanden:

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1-4 af skatteministeren som vedtaget.

De er vedtaget.

Forhandling

Kl. 09:28

Formanden:

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Der er ingen, der har bedt om ordet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Kl. 09:28

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og NY), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love. (Implementering af energiaftalen).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling 06.05.2008. Betænkning 04.06.2008. 2. behandling 10.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Forhandling

Kl. 09:29

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Per Clausen har bedt om ordet som ordfører.

Kl. 09:29

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg vil for god ordens skyld sige, at de bemærkninger, jeg har, både er til det lovforslag, vi behandler nu, og til de to efterfølgende forslag. På den måde får vi forenklet processen lidt.

Der er tale om, at de her tre lovforslag er de første i en lang række i forbindelse med en energiaftale, som er blevet omtalt som både visionær og ambitiøs. Det interessante er, at man, når man så læser betækningsbidragene til lovforslagene og læser det, som Socialdemokraterne skriver, kan se, at deres hovedpointe sådan set er, at der ikke er ret meget godt i det, men at det er et led i noget bedre, som vi kommer til senere.

Jeg skal allerede nu sige, at vi selvfølgelig tager en ting gang, og jeg ser da frem til, at det rigtig gode og visionære i den her energiaftale bliver omsat til lovforslag. Det er ikke lykkedes i den her samling, men jeg har ladet mig fortælle, at det kommer til efteråret. Til den tid vil roserne så komme, hvis det viser sig, at der er noget at rose.

Jeg må indrømme, at jeg meget vel forstår Socialdemokraternes manglende begejstring for de forslag, der ligger her i dag. De har godt nok de gode og rigtige overskrifter, men når man så går ned i sagen, er der langt mellem det gode og betydelig kortere mellem det dårlige.

Man indfører f.eks. en NO_x-afgift. Det er en god ting, for NO_x er noget giftigt og farligt stads, og den her afgift skal bruges til at reducere NO_x-udslippet. Det giver ifølge beregningerne i lovforslaget en reduktion på 5 mio. kg. Man har godt nok lovet nede i EU, at man vil reducere

det med 8,7 mio. kg, men der kommer senere en plan, som klarer resten. Det er ganske vist uklart hvornår, og vi ved endnu ikke, hvordan man vil gøre det.

Det virker også underligt, at man ikke tager det med her, for man understreger, at det lige præcis er økonomiske incitamenter, altså afgifter, der er den mest omkostningseffektive måde at reducere NO_x-udslippet på. Derfor kan jeg godt undre mig over, at man ikke gør det på den mest omkostningseffektive måde. Det plejer ellers at være sådan noget, regeringen går meget ind for. Det ville også hænge sammen med det princip, som man også siger at man har, nemlig at det er forureneren, der skal betale for den miljøbelastning, som et udslip giver.

Man er så nået frem til at vælge at lægge afgiften på halvdelen af miljøbelastningen. Det er et regnestykke, som regeringen selv har lavet. Jeg har ikke mulighed for med sikkerhed at sige, at regnestykket er korrekt, men jeg går ikke ud fra, at man har lavet et regnestykke, der er mere negativt i forhold til forslaget end højst nødvendigt. Det er altså halvdelen af miljøbelastningen, på trods af at man siger, at det principielt burde være sådan, at forureneren betaler.

Der kommer så en ny CO₂-afgift, som indeholder det fornuftige element, at man fremover vil belaste på CO₂-udslippet ved de forskellige energiformer i stedet for at gøre som hidtil, hvor man har belastet med en CO₂-afgift, uanset om den energiform, der blev brugt, overhovedet har et CO₂-udslip. Det er selvfølgelig godt.

Det, der imidlertid er interessant både med CO₂-afgiften og NO_x-afgiften, er, at alle pengene på grund af skattestoppet skal føres tilbage. Vi kan altså konstatere, at når det handler sig om energiaftalen, har ikke alene Socialdemokraterne, men også SF og Det Radikale Venstre accepteret skattestoppet. Den måde, som man vælger at føre de her penge tilbage på, er ved at gennemføre en række afgiftslettelser på bl.a. energifgifterne.

En af de sådan mere kuriøse ting, man har indført, er et såkaldt bundfradrag. Det er faktisk helt fantastisk, for man henviser til, at man har delt nogle gratiskvoter ud til den kvotebelagte del af industrien. Alle er godt nok i dag enige om, at det var en rigtig dum ting, som har betydet, at det kvotesystem, som man ellers undertiden taler om som et virkelig fantastisk godt system til at sikre energieffektiviseringer og reduktion af CO₂-udslippet, slet ikke har fungeret. Man siger her, at fordi man har delt de her gra-

tiskvoter ud, bliver man nødt til at kompensere for det ved at lave et stort bundfradrag ved betalingen af CO₂-afgiften. På den måde viderefører man en dumhed fra et område og tager den med sig over på et andet område.

Man har også lavet et lovforslag, hvor vi godt kan stille os selv det spørgsmål, hvad sammenhængen er. For hvad er sammenhængen mellem at fjerne afgiften på at deponere cementaffald og en CO₂-afgift og en NO_x-afgift? Der er ikke anden sammenhæng, end at der er en virksomhed, en helt bestemt virksomhed i Nordjylland ved navn Portland, som på grund af det her vil komme til at betale en ganske stor afgift. Den skal så kompenseres, ved at man fjerner afgiften på deponering af cementaffald. Hvis vi ser på, hvilke konsekvenser det vil have, så fremgår det af lovforslaget, at det sådan set kun har to effekter, altså ud over at Portland sparer nogle penge, nemlig at staten går glip af nogle penge, og at miljøet bliver forringet. Det synes jeg i grunden er en skidt løsning.

Går man længere ned i lovforslaget, vil det kunne konstateres, at man på grund af de her omlægninger af energifgifterne åbenlyst taler om, at det vil føre til øget anvendelse af biobrændsler. Man taler oven i købet om, at indførelsen af det her kan betyde, at man ikke kan leve op til målsætningerne for 2010.

Det er jo helt fantastisk, at vi i dag vedtager en lovgivning, som fremmer anvendelsen af biobrændsler uden at stille noget som helst krav om en miljøcertificering, og det sker, på trods af at vi gang på gang her i Folketingssalen i de sidste måneder har diskuteret, hvordan biobrændsler, hvor man bruger fødevarer til at producere dem, er en miljømæssig, social og fødevaremæssig meget, meget dårlig ting. Men vi vedtager altså alligevel i dag et skatteforslag, som har den effekt, at vi får en øget anvendelse af biobrændsler, uden at der på nogen som helst måde bliver skelnet imellem, hvor miljømæssig fornuftigt den biobrændsel er.

Der er også andre steder, hvor man kommer ind på de miljømæssige konsekvenser af afgiftslettelserne. Der står bl.a., at det ikke er så galt for statens økonomi, at miljøafgiften for el bliver reduceret, for da forbrugernes interesse i at spare på energien bliver reduceret, når afgiften bliver lavere og prisen dermed bliver lavere, vil de bruge mere el, og så vil staten alligevel få nogle penge i kassen. Det er alligevel lidt spændende, at man i et skatteforslag, der indgår i en energiplan, hvor man har talt meget om, at det

der med at spare på energien er meget centralt, gennemfører en skattemæssig disposition, som man regner med fører til et øget energiforbrug. Jeg synes, det er ganske interessant.

Når man læser forslaget og deltager i debatter med skatteministeren om det her spørgsmål, kan man godt sige, at det i grunden er fuldstændig ligegyldigt, om danskerne sparer på energien eller ej, og om danskerne reducerer CO₂-udslippet eller ej. Det er jo den holdning, som Venstre og De Konservative har, og som jeg mener at Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre accepterer ved at acceptere den logik, der ligger i det her skatteforslag.

Når man siger, at det er ligegyldigt, om CO₂-udslippet i Danmark reduceres eller ej, er det, fordi vi, hvis vi øger CO₂-udslippet i Danmark, skal reducere det et andet sted i EU eller også skal købe os ud af forpligtelserne i tredjeverdenslande. Det sidste lyder jo vældig dejligt. Problemet er bare, at de erfaringer, man indtil videre har med handler med CO₂-udslip, viser, at man faktisk ikke har sikkerhed for, at der kommer positive effekter ud af at købe sig til at undlade at reducere CO₂-udslippet i Danmark.

Det er jo også lidt spændende, at det er lykkedes for en borgerlig regering, som taler meget om det personlige ansvar, fuldstændig at fjerne enhver grund til at have et personligt ansvar for at reducere energiforbruget, fordi man selv i lovgivningen opererer med, at det sådan set er lige meget. Det er et fedt. Ja, det indgår som et særligt argument, at en afgiftslettelse heldigvis fører til, at borgerne i det her land bruger mere energi. Det er sådan set forudsætningen for, at det her hænger økonomisk sammen.

Jeg havde jo forventet, at Enhedslisten, når det her perspektivrige og visionære energiforlig skulle udrulles som lovforslag, måtte sige, at selv om vi ikke er med, er det godt, og at vi derfor vil stemme for – det skal jo ikke komme an på, hvem der har lavet det, hvis det bare godt – men jeg må sige, at vi i den første debat, vi har om det her store forlig, ikke et øjeblik har været i tvivl om, at vi må stemme nej.

Kl. 09:37

Formanden:

Ja tak, og skatteministeren.

Kl. 09:37

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Når man vurderer et maleri, går man ikke ind og kigger på hvert enkelt penselstrøg, men man kigger på billedet i sin helhed for at se, om billedet er godt og rigtigt. Det er det samme, som jeg

kan forstå at Det Radikale Venstre, SF og Socialdemokraterne har gjort på det her område, og selv om de måske ikke bryder sig om hvert enkelt penselstrøg, har de vurderet, at det energiforlig, der er blevet indgået, er rigtigt og klogt. Man kan hver især have sin vurdering af et maleri, om det enkelte penselstrøg er rigtigt eller forkert.

Jeg synes, at den her del af energiforliget ikke bare er rigtig og klog, den er også fantastisk virkningsfuld. Det, jeg er uforstående over for i hr. Per Clausens indlæg, er, at hr. Per Clausen ikke registrerer den del af virkningerne af afgiftspakken, som jo er afgørende, nemlig virkningerne i forhold til CO₂-udslippet.

Sagen er jo, at vi med den afgiftspakke, der ligger her, får en ganske markant reduktion af CO₂-udslippet. Vi går netop ind og siger, at vi har to typer regulering. Vi har det, der er kvoteomfattet, og det betyder, at det, man kan udlede, er låst fast – mængden af CO₂ er låst fast. Så har vi en del, som ikke er kvotereguleret, og det vil sige, at man kan udlede i så lang tid, man har råd, for så lang tid man kan betale CO₂-afgiften, ja, så lang tid kan man også udlede mere og mere CO₂.

For at sikre, at der sker en mere effektiv reduktion i CO₂-udledningen af det, der ikke er kvoteomfattet, sætter vi nu afgifterne op, og det vil sige, at vi får en højere afgiftsmæssig belastning for de erhverv, som ikke er omfattet af CO₂-kvoterne. Det vil faktisk betyde, at de vil reducere, de vil skære ned på energiforbruget, eller at noget af energiproduktionen vil blive flyttet til de virksomheder, hvis mængde af CO₂-udledning er låst fast. De kan dermed ikke udlede mere og er nødt til at reducere CO₂-udledningen eventuelt ved at gå over til mere vedvarende energi eller biomasse eller andre energikilder, som ikke medfører CO₂-udledning.

Derfor er det her ganske virkningsfuldt. Vi sørger for, at den afgiftsbelastning, der er uden for kvoteområdet, passer til den afgiftsbelastning, der er inden for kvoteområdet.

Når vi har kvoterne og ser, at kvotesystemet virker, og det gør det i den periode, vi er inde i nu, så vil jeg sige, at der ikke er nogen tvivl om, at der i perioden 2005-2007 var blevet uddelt alt for mange kvoter til, at det reelt havde en virkning. Derfor er det også glædeligt, at der for den periode, vi er inde i – 2008-2012 – er blevet uddelt langt færre kvoter. Og hvis hr. Per Clausen eller andre er usikre på, om kvotesystemet virker, så burde de bare kigge på prisen på kvoter-

ne, som er markant højere i øjeblikket end den pris, der var forventet, da kvotesystemet blev indført. Danmarks nye miljøvismænd siger i dagspressen i dag, at kvotesystemet er effektivt og virker. Det ville egentlig være rart, om hr. Per Clausen også ville lade sig flytte af de argumenter, som de personer, vi har sat til at give os råd om miljøets udvikling, kommer og siger, at kvotesystemet virker.

Uanset det virker, så har vi i Danmark den mærkelige situation, at vi, samtidig med at vi regulerer med en kvote, som afgørende siger, hvor meget CO₂ der kan udledes, regulerer med en afgift, som egentlig ikke har nogen betydning andet, end at den skæpper godt i statskassen og svækker dansk erhvervslivs konkurrenceevne. I afslutningsdebatten i går havde vi bl.a. en ordveksling om, hvordan det går med den danske konkurrenceevne i forhold til at fastholde en stærk økonomi og i forhold til at fastholde danske arbejdspladser. Når vi nu har en situation, hvor regeringen står fast på skattestoppet, vi har et behov for at hæve afgifterne uden for kvoteområdet, så har vi samtidig muligheden for at bruge det provenu, der hentes ind, til at sænke en afgift med, som ikke har betydning for CO₂-udledningen, fordi det netop er et spørgsmål om, at den afgift er lagt inden for kvoteområdet, hvor det er kvoterne og ikke afgiften, der afgør, hvor meget CO₂ man kan udlede. Så der er sund økonomi i det her.

Så forstår jeg slet ikke hr. Per Clausens udtalelse om, at regeringen ikke skulle være interesseret i en miljømæssig certificering af biobrændstoffer. Det har vi klart sagt at vi vil have, når vi i 2010 har et pålæg om, at der skal være en vis mængde biobrændstoffer. Det her er et afgiftsmæssigt forslag, der sikrer, at biobrændstoffer får lige præcis den afgiftsmæssige fordel, som deres CO₂-reduktion så at sige berettiger dem til – ikke mere og ikke mindre. Jeg forstår slet ikke hr. Per Clausen, når han påstår, at regeringen skulle være ligeglad med, hvordan udviklingen i energiforbruget er. Det virker, som om hr. Per Clausen er gået så tæt på maleriet, at han kun ser et enkelt penselstrøg og slet ikke hele billedet. Hvis hr. Per Clausen havde deltaget mere aktivt i forhandlingerne om energipakken, så ville hr. Per Clausen også vide, at en meget vigtig del af hele energiaftalen er, at regeringen og forligspartierne har forpligtet sig til at arbejde på en ret ambitiøs reduktionsmodel og reduktionsmålsætning i forhold til det energiforbrug, vi samlet set har i Danmark.

Endelig skal jeg bare sige til bemærkningen i forbindelse med lovforslaget om afgiftsreduktion på visse dele af cementproduktionen, at vi faktisk føler – og jeg er ret sikker på, at der er mange, der har kendskab til det område af landet – at det er ret afgørende, at vi ikke yderligere svækker den konkurrenceevne, som danske virksomheder har, og derfor har vi fundet et område, hvor vi mener det er muligt at lave en tilsvarende afgiftslempelse for en konkret virksomhed, som har en meget stor eksport og en meget stor, positiv betydning for det område, den er beliggende i.

Kl. 09:43

Formanden:

Ja tak, og der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 09:43

Per Clausen (EL):

Jeg skal bare sige til skatteministeren, at jeg er glad for, at han bekræftede alle de konkrete kritikpunkter, der kom, for der var ikke et eneste ord i hans indlæg, som forholdt sig til dem.

Så vil jeg spørge, om ministeren ikke er enig i, hvis det nu er rigtigt, at priserne på CO₂-kvoterne stiger, at så forsvinder ethvert argument for bundfradraget, altså, så må det jo skulle ligestilles, og så må bundfradraget skulle fjernes.

Det andet, jeg vil spørge om, er, om ministeren ikke er opmærksom på, at en ting er, om man sikrer, at der er handel med kvoter, noget andet er, om de kvoter, man så opkøber rundt omkring i verden, reelt – reelt – fører til, at der sker reduktion af CO₂-udslippet i de lande. Der er lavet mange undersøgelser, som antyder, at det ikke altid fungerer helt effektivt, for nu at sige det med den jyske betoning, som jeg ved skatteministeren godt forstår.

Kl. 09:44

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 09:44

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Spørgsmålet om bundfradrag eller ej har intet at gøre med den aktuelle kvotepris. Spørgsmålet om bundfradrag eller ej har noget at gøre med, hvorvidt der inden for det kvoteomfattede område bliver uddelt gratiskvoter.

Jeg er ikke tilhænger af, at man uddeler gratiskvoter. Jeg er tilhænger af, at man bortauktionerer. Jeg er meget glad for, at det er det, som EU-Kommissionen lægger op til at man i den kommende kvoteperiode skal gøre, nemlig at man skal bortauktionere de kvoter, der er, for at

sikre, at der kommer en reel pris på CO₂-udledningen og dermed en større tilskyndelse til en CO₂-reduktion.

Men det, der er kernen, er, at der *har* været uddelt gratiskvoter. Og derfor laves der en ligestilling, som er det, hele øvelsen går ud på, også for at sikre, at de virksomheder, der i dag har været vant til den hidtil gældende CO₂-afgift, ikke får en højere afgiftsbelastning, men kun belastes på deres marginal, altså at de får en større tilskyndelse til at reducere på marginalen af deres CO₂, sådan at det reelt er en økonomisk fordel, hvis de reducerer CO₂-udledningen. Ja, derfor er det, at der også er et bundfradrag til dem. Ellers ville vi jo have oplevet, at bl.a. et erhverv som gartnerierhvervet ville have haft en massiv afgiftspålæggelse, der havde gjort det endnu mere besværligt at opretholde de gode, sunde danske fødevarer.

Så var der det andet spørgsmål. Den anden del af hr. Per Clausens spørgsmål forsvandt lige et kort øjeblik. (*Formanden*: Det gjorde taletiden også). Det gjorde taletiden også; så det kan være, at der kommer en anden runde, hvor vi kan vende tilbage til det.

Kl. 09:46

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 09:46

Per Clausen (EL):

Der er jo det gode ved korte bemærkninger, at man jo der kun skal kunne huske det, som man kan sige på 1 minut; det, der er derudover, kan man lige så godt glemme.

Jeg vil bare sige til ministeren, at jeg så forstår ministeren sådan, at selv om det ikke fremgår af lovforslaget, selv om det ikke fremgår af bemærkningerne, så vil bundfradraget blive aftrappet i de kommende år, i takt med at CO₂-kvoterne stiger i pris – og ministeren går jo ud fra, at de stiger i pris, kan jeg forstå.

Så har jeg bare det ene supplerende spørgsmål, som var det, jeg også forsøgte at stille i første omgang: Er ministeren ikke opmærksom på den kendsgerning, at det faktisk forholder sig sådan, at der er mange eksempler på, at man, når man handler CO₂-kvoter, så går fra at reducere i et land, hvor man har kontrol med det, nemlig Danmark, hvor vi selv har kontrol med, om reduktionen sker, til nogle ting ude i nogle lande, hvor det kan være svært at kontrollere? Man har eksempler på kvoter, som er opkøbt, hvorefter man smider nogle penge ned i den ki-

nesiske statskasse og forventer, at den kinesiske stat så bruger dem sådan i en særlig pulje til at reducere CO₂-udslip, altså at kvotehandelen ikke fungerer, fordi vi ikke ved, om det fører til en CO₂-reduktion der, hvor vi køber kvoterne.

Kl. 09:47

Formanden:

Skatteministeren for en kort bemærkning.

Kl. 09:47

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er ked af, at hr. Per Clausen ikke hørte efter den del af mit svar, som jeg så trods alt kunne huske i første omgang. Jeg sagde netop, at der ingen sammenhæng er mellem den aktuelle kvotepris og tildelingen af bundfradrag eller ej. Tildelingen af bundfradrag eller ej må vi kigge på, når vi konkret kender udmøntningen af kvotetildelingen i den næste periode.

Til spørgsmålet om, hvorvidt kvotesystemet fungerer eller ej, vil jeg sige, at det fungerer. Det fungerer faktisk sådan, at en lang række lande, der er tilsluttet Kyotoaftalen tilbage fra midten af 1990'erne, accepterer, at kvotesystemet er den måde, hvorpå man sørger for, at man mest effektivt reducerer CO₂ blandt de lande, der er med, herunder også, at man kan lave projekter, hvor man overfører vestlig teknologi til andre lande, der ikke er lige så veludviklede, for på den måde mest effektivt at reducere CO₂-udledningen.

Derfor er kvoter, omsættelige kvoter, og det, at man kan handle med kvoter, en meget god måde til at sikre, at vi får den størst mulige reduktion af CO₂. Og det er sådan set ret ligegyldigt for udviklingen af klimaet, om reduktionen af CO₂ foregår i Danmark eller i Tyskland eller i Portugal eller i Afrika; det er en verdensomspændende klimaudvikling, som vi skal bekæmpe, og derfor er kvotesystemet glimrende.

Kl. 09:48

Formanden:

Ja tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 09:48

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, NY og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:
10) 3. behandling af lovforslag nr. L 169: Forslag til lov om afgift af kvælstofoxider.
 Af skatteministeren (Kristian Jensen).
 (Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling 06.05.2008. Betænkning 04.06.2008. 2. behandling 10.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 09:49

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.
 Ingen har bedt om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 09:49

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.
 Afstemningen slutter.

For stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF, RV og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:
11) 3. behandling af lovforslag nr. L 170: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer. (Fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion).
 Af skatteministeren (Kristian Jensen).
 (Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling 06.05.2008. Betænkning 04.06.2008. 2. behandling 10.06.2008).

Kl. 09:49

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.
 Der er ingen, der har bedt om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 09:49

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes.
 Afstemningen slutter.

For stemte: 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, NY og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:
12) 3. behandling af lovforslag nr. L 181: Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love. (Konvertible obligationer, leasingbiler, skattemæssig selskabskvalifikation m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
 (Fremsættelse 15.04.2008. 1. behandling 13.05.2008. Betænkning 09.06.2008. 2. behandling 10.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 11.06.2008).